

modtages i en institution under kriminalforsorgen. Bestemmelsen svarer til § 25, stk. 1, i cirkulære nr. 92 af 18. maj 1994 med senere ændringer om iværksættelse af frihedsstraf eller forvaring mv., hvorefter strafudståelsen iværksættes i vedkommende arresthus eller anstalt, når domfældte giver møde eller afleveres af politiet.

§ 8, stk. 3, medfører, at straffuldbyrdelsen for så vidt angår dømte, der er varetægtsfængslet efter dommen eller allerede udstår frihedsstraf, iværksættes, når kriminalforsorgen giver meddelelse til den pågældende herom. Lignende bestemmelser er fastsat i ovennævnte cirkulæres § 27, stk. 2, 1. pkt., og § 28, stk. 2, 1. pkt.

Til § 9

Bestemmelsen indeholder regler om indkaldelse af dømte på fri fod. Bestemmelsen svarer til § 9 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.2. i de almindelige bemærkninger til lov forslaget.

I § 9, stk. 1, fastsættes det, at personer, der ikke er varetægtsfængslet efter endelig dom, skal indkaldes til fuldbyrdelse af fængselsstraffen efter regler fastsat af justitsministeren. Om indkaldelsesfrister henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 8. Det forudsættes, at det i indkaldelsen som hidtil kan anføres, at den dømte ikke har krav på at blive modtaget til straffuldbyrdelse, såfremt den pågældende møder for tidligt eller for sent eller i beruset tilstand.

Det forekommer, at dømte ansøger kriminalforsorgen om særlig hurtig påbegyndelse af straffuldbyrdelsen. Hensynet til den dømte tilsiger i sådanne tilfælde, at ansøgningen så vidt muligt imødekommes. I § 9, stk. 2, fastslås dette princip. Tilladelse til særlig hurtig påbegyndelse af straffuldbyrdelsen kan i visse tilfælde give vanskeligheder, såfremt sædvanlig administrativ praksis skal følges med hensyn til placering af den dømte i en bestemt afsoningsinstitution eller i en særlig afdeling i en sådan. Det er derfor forudsat, at en imødekommelse af den dømtes ønske om særlig hurtig påbegyndelse af straffuldbyrdelsen efter omstændighederne kan medføre, at den dømte placeres uafhængigt af almindelige fordelingsprincipper, jf. lovforslagets § 23.

Til kapitel 5

Udsættelse og benådning

I lovforslagets kapitel 5 (§§ 10-13) behandles spørgsmålet om udsættelse af straffuldbyrdelsen og om benådning for fængselsstraffen.

Til § 10

Bestemmelsen vedrører spørgsmålet om, hvornår fuldbyrdelsen af en fængselsstraf eller en del af denne kan udsættes. Bestemmelsen svarer til § 10 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel for justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, til at bestemme, at straffuldbyrdelsen skal udsættes. I bestemmelsen er opregnet de hensyn, der i særlig grad kan tale for udsættelse af straffuldbyrdelsen ved afgørelse af en ansøgning herom. Tilladelse til udsættelse med straffuldbyrdelsen forudsætter, at hensynet til retshåndhævelsen ikke taler imod en sådan udsættelse. Ved vurderingen heraf skal der fortsat bl.a. lægges vægt på straffens længde, kriminalitetens art og risikoen for ny kriminalitet.

Er den dømte varetægtsfængslet efter dommen, kan løsladelse før straffuldbyrdelsens iværksættelse kun ske efter politiets eller rettens bestemmelse i medfør af retsplejelovens regler om varetægtsfængsling. Har den dømte påbegyndt fuldbyrdelsen af en frihedsstraf, vil de hensyn, der kunne have talt for udsættelse af straffuldbyrdelsen, i visse tilfælde begrunde, at straffuldbyrdelsen afbrydes, jf. lovforslagets § 76 og bemærkningerne til denne bestemmelse.

§ 10 træder sammen med § 12 i stedet for de nuværende regler i retsplejelovens § 1001, der samtidig foreslås ophævet, jf. § 2, nr. 22, i forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf mv.

Til § 11

Bestemmelsen indeholder hjemmel for justitsministeren til fastsættelse af regler om behandlingen af sager om udsættelse af straffuldbyrdelsen og om den administrative behandling af sager om benådning. Bestemmelsen svarer til § 11 i Straffelovrådets lovudkast, jf. pkt. 5.3. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Den foreslåede bemyndigelse giver for så vidt angår sager om udsættelse af straffuldbyrdelsen bl.a. hjemmel til at fastsætte administrative forskrifter om, hvornår udsættelse bør tillades. En tilsvarende adgang til at regulere, hvornår benådning bør gives, er derimod ikke indeholdt i den foreslåede bestemmelse. Det skyldes, at benådningsretten efter grundlovens § 24 ikke nærmere kan reguleres ved lov. Den foreslåede bestemmelse vedrører derfor for så vidt angår sager om benådning alene spørgsmålet om den nærmere til-